

'Waarom staat dit beeld er nog niet?'

Door MARLIES VAN LEEUWEN ELLEN LENGKEEK

ROTTERDAM - Kopenhagen heeft de Kleine Zeemeermin, New York het Vrijheidsbeeld en Barcelona het beeld van Columbus.

Steden hebben vaak een baken langs het water, maar Rotterdam ontbeert dat. Daarin komt verandering: de gemeente bekijkt of een metershoog beeld van de Havenarbeider als eerbetoon aan de haven een plekje krijgt langs de Maas.

Gesneden uit dikke plakken staal, op de manier zoals ook een schip wordt gemaakt. De Rotterdamse kunstenaar Sandy Warnaar (42) ziet het al helemaal voor zich met haar beeld van havenarbeider Rob Heezen. Duifgrijs, zoals ook het stoomschip Rotterdam dat op het RDM-terrein op Heijplaat werd gebouwd. Dezelfde plek waar Warnaar nu haar atelier heeft. Verscholen achter de containers, met een weids uitzicht over de Maas.

„Hier vaart de Spido langs. De gidsen vertellen in allerlei talen verhalen over de Rotterdamse Droogdok Maatschappij, de beroemde scheepswerf. Maar eigenlijk is er vanaf het water niets te zien. Zo kwam ik een paar jaar geleden op het idee van een beeld. Van een havenarbeider die de schepen en mensen toewuift. Een icoon van de stad. Een ode aan de havenwerkers,” vertelt Warnaar.

Door de plek van haar atelier op de scheepswerf kent ze de mannen die in de haven aan het werk zijn. Ze vroeg lasser Rob Heezen om op een container te klimmen en te zwaaien naar de voorbijkomende schepen. Het beeld is geboren. „Dan staat het er natuurlijk nog niet. Ik moest anderen enthousiast krijgen. Stadshavens bijvoorbeeld, en de gemeente.”

Ze komt terecht bij wethouder Dominic Schrijer (PvdA, Grotestedenbeleid en werk). Die is enorm gecharmeerd van het idee. Hij heeft zelfs een kleine versie van het havensymbool in zijn werkkamer staan. „Een beeld op het snijvlak van de haven en de stad is een mooie markering. Het is een menselijk beeld en zal zeker tot de verbeelding spreken. Als bijvoorbeeld bedrijven in de haven ook meebetalen, dan kan het er wat mij betreft komen,” reageert Schrijer.

Ook belangrijk, zegt Schrijer, is dat het beeld herinnert aan de historie van Rotterdam. „Zuid had bijvoorbeeld nooit bestaan als de havens niet gegraven waren. Daar werden de arbeiders gehuisvest. Het beeld vertelt het verhaal van de traditionele havenarbeider die Rotterdam groot heeft gemaakt. Zo'n beeld als dit is nodig om te zien waar we vandaan komen en waar we in de toekomst naartoe moeten gaan,” zegt Schrijer. Hij valt even stil. „Waarom staat dit beeld er eigenlijk nog niet?”

Volgens antropoloog Harold Coenders doet Rotterdam er goed aan om te kiezen voor zo'n boegbeeld. „In de oorlog is Rotterdam beroofd van haar historische binnenstad, dus moeten ze die opnieuw maken.

Dat betekent minimaal elk decennium een nieuw icoon in de stad," aldus Coenders. Met het Stad-zonder-hartbeeld van Zadkine in de jaren '50, de Euromast in de jaren '60, even niks in de jaren '70, 'revanche' met de Willemsbrug in de jaren '80 en de Erasmusbrug in de jaren '90 zou een beeld als de havenwerker de stad opnieuw verrijken, meent hij.

Op dit moment is Warnaar druk bezig met het rondkrijgen van het geld. „Afhankelijk van de locatie en hoe groot het beeld kan worden, kan Stalen Robbie wel een miljoen euro kosten. De gemeente, Stadshavens en het pact op Zuid hebben toegezegd om een steentje bij te dragen, maar daarmee is het nog niet rond," zegt Warnaar. „Ik hoop dat de bedrijven in de haven ook mee willen helpen. De havenarbeiders werken voor hen."

Ook Schrijer is op zoek naar centen. „Stichting Spos, de vakopleiding van schilders in de Waalhaven, wil het beeld mogelijk gratis conserveren zodat het bestand is tegen weer en wind. Zo wordt het een project van ons allemaal."